

Sider. Dette var Sagen set fra dens egen Side med Hensyn til det Fremskridt, der skal gøres, men naar man er Medlem af en politisk Forsamling, kan det jo ikke nytte, at man ser bort fra den politiske Side af Sagen, og jeg vil sige til, at efter de Bemærkninger, der faldt forrige Gang, efter at jeg havde Ordet, vil denne politiske Side af Sagen have en saadan Betydning for mig, at jeg ikke vil være med til det, der nu foretages, og jeg skal ganske simpelt sige hvorfor. Jeg sagde forrige Gang, at det var et Særkjende, at mange Lovarbejder i denne Samling, som have meget stor Betydning for Folk i Almindelighed og ogsaa for Administrationen, stode paa stadige Vanstælgeligheder, hvorimod man overraskes ved, at et enkelt privat Lovforslag baade har Udsigt til at gaa igjennem i dette Thing med Assistanse fra dem, som kaldes den ene Del af Venstre og Højre, og tillige har stor Udsigt til at kunne gennemføres i det andet Thing. Det er ikke dette, jeg har Noget imod, thi det har jeg selv talt for saa mange Gange, men det, jeg har imod, er, at denne Lov, som der saa tydeligt er udtalt, skal bringes igjennem til dels i Modsetning til Regjeringen. Det er derfor, at jeg synes, at den er et Led af hele den Politik, som gaar i en ganske anden Retning end den, hvori jeg er gaaet, naar det erede Medlem for Viborg Amts 4de Valgkreds (Rjær) taler om, at det erede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds har sat (Afskyldelse af Rjær), naa ja, altsaa har villet sætte Love igjennem sammen med Højre, saa er det dog saa, at det erede Medlem har ikke sat Love igjennem eller søgt at sætte Love igjennem ved Hjælp af visse Sider af Højre, men det erede Medlem har virkelig efter min Mening med stor Loyalitet arbejdet med den daværende Krigsminister og søgt at bringe sit Forslag, set fra Venstres Standpunkt, igjennem i god Overensstemmelse med Krigsministeren, haabende, at ogsaa Højre vilde støtte Krigsministeren. Dette er den Maade, hvorpaa det erede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds arbejder med Højre, og den er forskjellig fra den Maade, hvorpaa der nu arbejdes, thi det er jo Noget, der ikke kan være skult for os, at dette ikke er det første Led i den Rjæde, hvor der arbejdes, eller søges arbejdet med en Del af Højre, som nu ikke mere synes at staa i et saadant Forhold til Regjeringen, som de have staaet før, siden de arbejdede i Modsetning til eller udenom Regjeringen. Det er dette og denne Side, jeg ikke vil være med til, og det ogsaa, fordi det netop er denne Side af vort Folkeli, der repræsenteres af det erede Medlem (Boissen), som er Forslagsstiller, og støttes af de nærmeste Forslagsstillere, som vare repræsenterede den 8de November ved det erede Medlem for Viborg Amts 2den Valgkreds (Klein). Det er disse Sider af vor politiske Udvikling, som jeg fra først af har været den bitterste Modstander

af, fordi jeg har opfattet det paa den Maade, at det var dem, der have været Skyld i mit Fædrelands Ulykke, og saa kan jeg ikke være med til at fremme Skridt, som gaa i den Retning. Jeg har altsaa søgt at gjøre gjældende, at set fra Sagen selv i sin Almindelighed, som den ligger for, ren og klar kunde jeg være med til at gaa dertil, men set saaledes, som Sagen ligger for, er jeg ikke istand til at støtte disse Bestræbelser. Jeg vil se til, hvortil de føre, og jeg slyer ikke at sige og haaber at kunne stadfæste det, at min Politik gaar ud paa at have et Venstre, som ganske vist ikke er det Venstre, som det erede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds repræsenterer, thi dengang, jeg traadte ind i det politiske Liv, var vel ikke han, men hans Meningsfælle og dem, han stod nær ved, mine og vore afgjorte Modstandere. De vare slet ikke Venstremænd dengang. Men jeg er rede til, forsaavidt jeg senere skulde faae nogen Leilighed til at virke i vort politiske Liv, at slutte mig til et Højre, som repræsenterer Landets større Besiddelse. Det er jeg ikke vejen tilbage for, thi jeg har set, at de have været med til at støtte os og afværge, at Danmark blev ført ind i saadanne Ulykker som dem, vi nær vare komne i i 1870. Da saae vi Medlemmer af Regjeringen vare lige ved at at styrte Landet ind i en Krig og . . .

Formanden (Krabbe): Nu kommer det erede Medlem for langt fra Sagen.

Sable: Ja, det glæder mig, at den høit erede Formand har haft saamegen Taalmodighed, som han har havt. Naar jeg tillader mig at udtale en saadan Grundsetning og gjør det aldeles simpelt og klart, saavidt det staaer til mig at fremsætte den, vil jeg jo sige dette, at naar jeg ved en tidligere Behandling satte en anden Betskerdsfag for mange Medborgere i Forbindelse med denne Sag og sagde, at, naar det viser sig, at der kan føres en saadan Sag igjennem denne Rigsdag med et Flertal i begge Thing, saa maa ogsaa en saadan Betskerdsfag som den at give Tillæg til de mindre Embedsmænd kunne føres igjennem, saa er der her en Forskiel, som jeg er nødt til at fremhæve. Naar jeg under Behandlingen af Lønningsloven for Postvesenet tillod mig at fremhæve som en Ulfse mod den Maade, hvorpaa man fra den høit erede Regjerings Side var gaaet frem, at man derfra ikke havde søgt at arbejde med de mere eller mindre relative Flertal, som findes i dette Thing, saa mente jeg dermed noget Uvordigt. Jeg mener nemlig, at der ved enhver Sag maa finde et Samarbejde Sted mellem de Faktorer, hvorfra Lovgivninggen bestaar. Det mener jeg fuldtud, og det er det, jeg anser over i denne Sag, at man i Virkeligheden foretager den udenom Regjeringen. Da jeg nu ikke agter at føre Sagen